

Όσες περισσότερες αναμνηστικές φωτογραφίες τραβάμε, τόσο λιγότερο θυμόμαστε ένα γεγονός

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Αν το είχατε υποψιαστεί, φαίνεται πως δεν πέσατε έξω: όσες περισσότερες αναμνηστικές φωτογραφίες τραβάει κανείς από ένα γεγονός, όπως γενέθλια, γάμο ή μια συναυλία, τόσο περισσότερο δυσκολεύεται μετά να θυμηθεί το ίδιο το συμβάν, σύμφωνα με Αμερικανούς ψυχολόγους. Με δεδομένο ότι, χάρη στην ψηφιακή τεχνολογία, η λήψη φωτογραφιών και βίντεο, ιδίως από τις κάμερες των κινητών τηλεφώνων, έχει γίνει συχνότατο φαινόμενο, μπορεί να υποθέσει κανείς εύλογα πως η νεότερη γενιά θα έχει λιγότερες πραγματικές αναμνήσεις από τα γεγονότα που ζει και καταγράφει γύρω της.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τη δρ Λίντα Χένκελ του πανεπιστημίου Fairfield του Κονέκτικατ, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο αμερικανικό περιοδικό ψυχολογίας "Psychological Science", σύμφωνα με τη βρετανική «Τέλεγκραφ», έκαναν πειράματα σε ένα μουσείο για να διαπιστώσουν σε ποίο βαθμό η φωτογράφιση των εκθεμάτων μειώνει την ικανότητα των επισκεπτών να θυμούνται τι είδαν γύρω τους.

Δύο ομάδες εθελοντών κλήθηκαν να περιηγηθούν στο μουσείο και είτε να φωτογραφίζουν ό,τι τους άρεσε, είτε απλώς να κοιτάζουν τα εκθέματα. Την επόμενη μέρα, τα σχετικά τεστ μνήμης έδειξαν ότι όσοι τραβούσαν συνεχώς

φωτογραφίες, θυμούνται και αναγνώριζαν πολύ λιγότερο τα εκτεθειμένα στις προθήκες αντικείμενα, σε σχέση με όσους είχαν περιοριστεί να τα κοιτάζουν.

Σύμφωνα με τους ερευνητές, η μανία φωτογράφισης που έχει καταλάβει τους πάντες χάρη στις νέες τεχνολογικές ευκολίες, εμποδίζει τον εγκέφαλο να συγκεντρωθεί στα γεγονότα και να σχηματίσει ακριβείς και διαρκείς μνήμες γι' αυτά.

Όπως είπε η Χένκελ, «οι άνθρωποι τόσο συχνά, με το παραμικρό, βγάζουν την κάμερά τους και σχεδόν ασυναίσθητα “συλλαμβάνουν” τη στιγμή, σε σημείο που τελικά χάνουν αυτό που συμβαίνει ακριβώς μπροστά στα μάτια τους. Όταν οι άνθρωποι εξαρτιούνται από την τεχνολογία, προκειμένου να θυμάται αυτή για λογαριασμό τους, βασιζόμενοι στην κάμερά τους για να καταγράψει ένα συμβάν, τότε δεν έχουν ανάγκη να δώσουν την πλήρη προσοχή τους στο γεγονός, πράγμα όμως που μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες στο πόσο καλά θυμούνται τις ίδιες τις εμπειρίες τους».

Η Αμερικανίδα ψυχολόγος μελετά ήδη κατά πόσο το περιεχόμενο μιας φωτογραφίας -για παράδειγμα, αν κάποιος βρίσκεται μέσα στο «κάδρο»- επηρεάζει την μνήμη του. Επίσης, ερευνά σε ποιο βαθμό επιδρά στη μνήμη το αν κανείς επιλέγει ενεργητικά τι θα φωτογραφήσει.

Ένα δεύτερο πείραμα από τους ίδιους ερευνητές έδειξε ότι αν κάνει κάποιος «ζουμ» σε μια συγκεκριμένη λεπτομέρεια του αντικειμένου που φωτογραφίζει, τότε θυμάται καλύτερα όχι μόνο αυτό το συγκεκριμένο τμήμα όπου εστίασε το φακό του, αλλά όλο το αντικείμενο, ακόμα κι αν δεν το περιέλαβε στο πλάνο του. «Αυτό δείχνει ότι το “μάτι” του νου και το “μάτι” της κάμερας είναι διαφορετικά πράγματα» είπε η Χένκελ.

Ακόμα, όπως επισήμανε, ο τεράστιος όγκος ψηφιακών φωτογραφιών που συσσωρεύονται, συνήθως σε κάποιο σκληρό δίσκο υπολογιστή και μάλιστα σε ανοργάνωτη μορφή, αποθαρρύνει πολλούς ανθρώπους να ανατρέξουν στις φωτογραφίες που τράβηξαν στο παρελθόν, με συνέπεια και αυτό να δυσκολεύει την πραγματική ανάμνηση ενός γεγονότος. Προηγούμενες μελέτες έχουν δείξει ότι η παραδοσιακή μέθοδος ταξινόμησης των (πολύ λιγότερων και μη ψηφιακών) φωτογραφιών σε κάποιο άλμπουμ διευκόλυνε τις αναμνήσεις. «Για να θυμόμαστε, πρέπει να έχουμε εύκολη πρόσβαση στις φωτογραφίες και να αλληλεπιδρούμε μαζί τους και όχι απλώς να τις μαζεύουμε» τόνισε η Αμερικανίδα ερευνήτρια.

Πηγή: onlycy.com